

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **nezl. M. B. N.**, zastoupeného Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M., eur., advokátem se sídlem Karolínská 654/2, Praha 8, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 6. 2016, č. j. 17 A 56/2016 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2016, č. j. KRPP-78311-14/ČJ-2016-030022, Policie České republiky, Krajské ředitelství Plzeňského kraje (dále jen „žalovaná“) rozhodla o zajištění žalobce podle § 129 odst. 1 v návaznosti na § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem předání do Maďarské republiky. Doba zajištění podle § 129 odst. 6 zákona o pobytu cizinců byla stanovena na 45 dní od okamžiku omezení osobní svobody.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji zamítl rozsudkem ze dne 30. 6. 2016, č. j. 17 A 56/2016 - 35.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti také uvedl, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. s tím, že konkrétní důvody, pro které napadá uvedený rozsudek krajského soudu, doplní nejpozději k výzvě soudu podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

[4] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 24. 8. 2016, č. j. 7 Azs 171/2016 – 12, Nejvyšší správní

soud vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 24. 8. 2016. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula ve v pondělí 26. 9. 2016, aniž by stěžovatel na výzvu soudu reagoval.

[5] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadal rozsudek krajského soudu. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu